

[Rahbæk Møller]

Det er interessant, at Forskningsudvalget netop har besøgt en række virksomheder for at spørge dem, hvad de forsker i, og hvad der kunne få dem til at forske mere. Det middel, alle nævner og alle nævner som det vigtigste, er udviklingskontrakter og udviklingsfonde, samarbejde mellem den private og den offentlige sektor. Det er det budskab, der kommer fra den avancerede industris side. Vi ved det af erfaring.

(Kort bemærkning).

Nyrup Rasmussen (S):

Det var også hr. Kim Behnke, der kaldte mig herop – i forlængelse af det, fru Lone Dybkjær var inde på.

Helt bortset fra de små historier om hjulets opfindelse og andet – det var jo i øvrigt også en udviklingsproces, hr. Kim Behnke – er jeg helt sikker, at vi godt kunne have fundet en ramme omkring den offentlige sektor allerede på det tidspunkt, men lad det nu ligge.

Det, der er problemet omkring S-toget, som hr. Kim Behnke spurgte om, er, at de private producenter af S-tog ikke kan udvikle nye koncepter for S-toget, som andre lande vil købe, hvis de ikke i et samarbejde med DSB kan få udviklet netop det samspil mellem det omfattende erfarings sæt, DSB har opbygget, og hvordan det omsættes i praktisk produktionovre i produktionssektoren.

Det er formålet, hr. Kim Behnke. Formålet er ikke at udkonkurrere nogen, formålet er at komme til at samarbejde for at få nogle nye eksportordrer. Det, der tales om her, er et konkret udviklings selskab, hvor netop de to parter kan finde hinanden i opbygningen af det erfarings sæt, der gør, at den private virksomhed kan producere dette S-tog ikke alene til Københavns udvikling, men egentlig også til et utrolig spændende fleksibelt koncept, som gør, at en række andre lande pludselig kan komme på banen. Og på det felt vil jeg gerne sige til hr. Kim Behnke: Takket være, at vi muligvis kan få dette samarbejde til at fungere, kan vi faktisk komme 3, 4, 5 år foran konkurrencemæssigt i forhold til andre lande.

Må jeg slutte med at nævne, at i et land som USA, som jeg ved at hr. Kim Behnke jo ofte har en særlig positiv holdning til – hvad vi jo er mange på mange felter der har – har der i over 30 år eksisteret en lovgivning, som giver offent-

lige myndigheder mulighed for at indskyde midler i udviklingsselskaber og specialiserede ventureselskaber, og det har der naturligvis, fordi der er gode argumenter derfor, og fordi det er et godt ekstra rygstød for afsæt for privat foretagsomhed og afsæt for ordentlig, fornuftig produktion og beskæftigelse.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Det var da godt, at hele salen ikke var faldet helt i søvn.

Først til hr. Klaus Hækkerup, som meget præcist ville have at vide, hvor mange ordrer Fremskridtspartiet ville forhindre at der kom på danske hænder. Hvis en dansk virksomhed af egen drift ønsker at træffe aftale med en kommune, en amtskommune eller for den sags skyld en statsinstitution om at tilkøbe sig ekspertise, så skal vi være de sidste til at beklage det, men når man læser baggrundsmaterialet for den debat, der er i dag, og når man læser nogle af de intentioner, der er blevet redegjort for vedrørende den dagsorden, der skal stemmes om, så er det, vi har en mere end begrundet mistanke om, at det mange steder ikke bliver erhvervslivet, der tager initiativet. Nej, initiativet bliver fra kommunens side, og så er det, det efter vores mening begynder at blive problematisk.

Når både fru Lone Dybkjær og hr. Rahbæk Møller nævnte en række eksempler med høreapparater og lysleder kabler osv. som gode eksempler på, hvor fremragende det var, når den offentlige sektor samarbejdede med den private sektor, så må man jo sige, at desværre kan det hverken afprøves her i salen eller i det praktiske liv, om de pågældende produkter aldrig var blevet udviklet og aldrig var blevet fremstillet, ud fra den påstand, disse ordførere kom med: at det var på grund af den offentlige sektors engagement, at produkterne var blevet udviklet. Min påstand vil være, at det akkurat lige så godt kunne have fundet sted i rent privat regi.

Hr. Nyrup Rasmussen er så begejstret for DSB og DSB's mulighed for at hjælpe til med S-togsfabrikation osv. Ja, hurra, hurra, men skattekysterne betaler jo regningen. DSB er jo et foretagende, der er opført på finansloven med et minus på 3,9 mia. kr., så den danske skatteyder, herunder hele den danske produktionssektor osv., er med til via skattereglerne og via sub-